

Sygn. akt IV Ka 245/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariusz Górski
Protokolant:	Ewa Ślemp

po rozpoznaniu w dniu 26 kwietnia 2016 r.

sprawy **H. W.**

córki A. i S. (...) roku w T.

obwinionej art. 93 pkt 10 ustawy z dnia 7 lipca 1994r. – Prawo budowlane

na skutek apelacji wniesionej przez obwinioną

od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 4 lutego 2016 r. sygnatura akt III W 969/15

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. kosztami postępowania odwoławczego obciąża obwinioną, zwalniając ją jednocześnie od ponoszenia opłaty za to postępowanie.

Sygnatura akt IV Ka 245/16

UZASADNIENIE

H. W. obwiniona została o to, że:

I. w W., w okresie od 20 grudnia 2013 r. do dnia 23 lipca 2015 r., będąc współwłaścicielką samodzielnego lokalu mieszkalnego nr (...) w budynku przy ul. (...) w W., nie udostępniła dokumentów, o których mowa w art. 81c ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo budowlane, związanych z utrzymaniem wyżej wymienionego lokalu mieszkalnego, tj. aktualnych protokołów sprawdzenia instalacji gazowej i elektrycznej w wyżej wymienionym lokalu mieszkalnym, żądanych przez Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego (...) żądaniem z dnia 10 grudnia 2013 r. o znaku: (...)

II. w W., w okresie od 19 lutego 2015 r. do dnia 23 lipca 2015 r., będąc współwłaścicielką samodzielnego lokalu mieszkalnego nr (...) w budynku przy ul. (...) w W., nie udostępniła dokumentów, o których mowa w art. 81c ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo budowlane, związanych z utrzymaniem wyżej wymienionego lokalu mieszkalnego, tj. protokołu z okresowej kontroli, przeprowadzanej co najmniej raz w roku, polegającej na sprawdzeniu stanu technicznego instalacji gazowej oraz protokołu z okresowej kontroli, przeprowadzanej co najmniej raz na 5 lat, obejmującej badanie instalacji elektrycznej w zakresie sprawności połączeń, osprzętu, zabezpieczeń i środków ochrony od porażeń,

oporności izolacji przewodów oraz uziemień instalacji i aparatów, żądanych przez Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego (...) żądaniem z dnia 09 lutego 2015 r. o znaku: (...)

tj. o wykroczenie z art. 93 pkt 10 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (tekst jednolity: Dz.U. z 2013 r., poz. 1409 ze zm.).

Zaskarżonym wyrokiem obwinioną uznano za winną popełnienia wskazanych wyżej czynów z tym, że okres popełnienia pierwszego z nich określono na datę „od 4 lutego 2014 do 23 lipca 2015 r” i za to na podstawie art. 93 pkt 10 Ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku Prawo budowlane w zw. z art. 9 § 2 kw wymierzono jej karę łączną 200 złotych grzywny.

Wyrok powyższy zaskarżyła obwiniona, a z treści jej osobistej apelacji wynika zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia, a przejawiający się w uznaniu, że zgromadzony materiał dowodowy pozwala na przypisanie skarżącej popełnienia zarzuconych czynów, podczas gdy prawidłowa ocena dowodów winna prowadzić do wniosku odmiennego.

W konsekwencji apelująca wniosła o uniewinnienie od popełnienia przypisanych wykroczeń.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Wbrew twierdzeniom skarżącej Sąd I instancji po prawidłowo przeprowadzonym postępowaniu dokonał trafnej oceny dowodów, a stanowisko swe przekonująco, choć nader lakonicznie uzasadnił. W tej sytuacji skoro Sąd Okręgowy zgadza się z tezami Sądu Rejonowego – zbędną jest ponowna analiza dowodów, gdyż byłoby to powtarzaniem trafnych, podniesionych wcześniej argumentów.

Tym samym odnosząc się wyłącznie do zarzutów apelacji należy stwierdzić, że H. W. w sposób nieuprawniony interpretuje przepisy prawa budowlanego, a przy tym stara się nadać prym aktom prawnym znacznie niższej rangi niż ustawa, uznając, że zwalniają one ją od odpowiedzialności za przypisane wykroczenia,

W tym kontekście należy jednak podkreślić, że z treści art. 93 ust 10 Prawa budowlanego wynika jednoznacznie, że odpowiedzialności za wykroczenie podlega m.in. ta osoba, która nie udziela informacji lub nie udostępnia dokumentów, o których mowa w art. 81 c ust 1 (tej ustawy) żądanych przez właściwy organ związanych m.in. z utrzymaniem obiektu budowlanego.

Z kolei artykuł 81 c ust 1 stwierdza, iż organy administracji architektoniczno- budowlanej i nadzoru budowlanego (a zatem także Powiatowy Inspektorat Nadzoru Budowlanego (...)) mogą żądać od właściciela obiektu budowlanego informacji lub udostępnienia dokumentów związanych m.in. z utrzymaniem i użytkowaniem obiektu budowlanego.

Oczywistym przy tym jest, że pod pojęciem właściciela należy rozumieć nie wspólnotę mieszkaniową, lecz właściciela konkretnego lokalu jakim jest choćby H. W..

Nie sposób także pominąć treść art. 62 ust 1 pkt. 1 c oraz pkt 2 Prawa budowlanego, które stanowią, że obiekty budowlane (a zatem także mieszkanie obwinionej) powinny być w czasie ich użytkowania poddawane przez właściciela kontroli w zakresie m.in. instalacji gazowych, oraz okresowej, co najmniej raz na 5 lat, kontroli instalacji elektrycznej.

Powyższe należy powiązać z kolei z treścią pisemnych żądań Powiatowego Inspektora Budowlanego z dnia 10 grudnia 2013 roku (k.9) i 9 lutego 2015 roku (k.15), którymi właśnie żądano od H. W. udostępnienia aktualnych protokołów sprawdzenia instalacji gazowej i elektrycznej w jej mieszkaniu oraz protokołów z okresowej kontroli sprawdzenia stanu technicznego instalacji gazowych, przeprowadzonej raz w roku oraz protokołu z okresowej kontroli co najmniej raz na 5 lat obejmującej badanie instalacji elektrycznej.

Jedyną reakcją obwinionej na powyższe żądania były pisma, z których treści wynikało jednoznacznie, że H. W. nie czuje się zobowiązana do udostępnienia powyższych dokumentów, ponieważ wymagane powinności jej zdaniem dotyczą jedynie właściciela lub zarządcy obiektu budowlanego, czyli wspólnoty mieszkaniowej, a nie jej jako właścicielki pojedynczego lokalu.

Obwiniona całkowicie lekceważy fakt, że bez jej udziału nie jest możliwe sprawdzenie stanu technicznego urządzeń gazowych i elektrycznych znajdujących się w jej zamkniętym mieszkaniu choć oczywistym jest, że sprawdzenie tych urządzeń jest nieodzowne dla zapewnienia bezpieczeństwa nie tylko małżonkom W., ale także, a może przede wszystkim, pozostałym mieszkańcom budynku.

Z uwagi na powyższe - zdecydowano jak w wyroku.